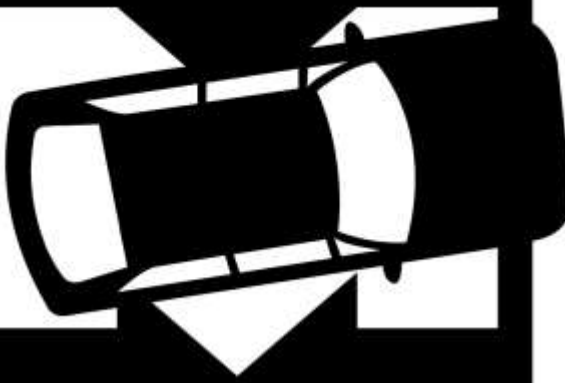

NIEUWS

In dit nummer o.a.

- **Contact en reacties**
- **OLAT-wandeltochten 26, 27 en 28 febr.**
- **Mijn beste vriend en ik**
- **(Rooise) Wandelingen**
- **Graaf van Hornepad**

M.V.D. HEIJDEN
AUTOCENTRUM ZIJTAART

WWW.MVDHEIJDENZIJTAART.NL

PASTOOR CLERCXSTRAAT 34
5465 RH ZIJTAART, 0413-363374
INFO@MVDHEIJDENZIJTAART.NL

*Het autobusbedrijf waar U
het beste mee UIT bent !*

Sint-Oedenrode Tel. 0413-472545

LANDSCHAP
reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

info@landschapreisboekwinkel.nl

T 040 2569653

ook te volgen op Facebook

Ontdek natuur
'dichtbij huis'

Bescherm de
prachtige
natuur bij u
om de hoek
U krijgt er
veel voor terug!

GRATI
welkomst
pakket

**Uw jaarkaart is
geld waard!**

Profiteer van de vele kortst
(meer dan 100 euro voordeel!)

Brabants Landschap

www.brabantslandschap.nl/word-bescherm

De Vresselse Hut
de gezelligste 'Hut' in de regio

Al meer dan 40 jaar het adres voor
bruiloften, recepties, bedrijfsfeesten,
vergaderingen en kinderfeesten.

t 0499 472 870 • www.devresselsehut.nl

IN DIT NUMMER

Contact en reacties
blz. 10-11

OLAT-wandeloct
26, 27 en 28 febr.
blz. 12-15

**Mijn beste vriend
en ik**
blz. 16

Graaf van Hornepad
blz. 20-22

VOORWOORD

Inmiddels liggen de verkiezingen alweer achter ons. Maar helaas corona nog steeds niet.

Iedereen heeft behoefte aan beweging en vooral aan de buitenlucht.

Dat zie je ook in de bossen en in de straten, daar wordt volop gefietst en opvallend veel gewandeld!

Bij OLAT proberen we te kijken naar wat er nog wel mogelijk is.

Met wandelingen vanuit Meierijstad, met doorloop, coffee to go-posten en extra dixies op de route, hebben we toch alweer twee wandelevenementen georganiseerd!

Onze vrijwilligers staan te trappelen om weer te helpen bij een normale winterserie-/wandeloct van OLAT.

We hopen dat de wandelaars op onze mooie en goed gepijlde routes weer snel mogen komen wandelen.

Dat onze vrijwilligers weer snel in onze wagenrusten mogen staan en de wandelaars kunnen voorzien van koffie en een boterham.

Vanwaar de wandelaars na een gezellig onderonsje met medewandelaars weer verder kunnen wandelen.

Op naar het voorjaar, voor misschien dan eindelijk weer een normale wandeloct!

-Rob van Stuivenberg-
bestuurslid

COLOFON

Redactie OLATNieuws

Mariet Ahlers
Lineke den Boer (*eindredactie, vormgeving*)
Lies Wesseling
Gerda Woestenberg (*coördinatie*)
Frans van den Boom, Noud Wijn (*fotografie*)
Otto Ahlers (*archivering, techniek*)
Joop Wesseling (*bestuursafgevaardigde*)

Inleveren kopij volgend nummer

t/m 18 april 2021
olatnieuws@olat.nl

Website-redactie

Petra Rommers (*coördinatie*)
Ankie van Boxtel, Mariet Ahlers
Otto Ahlers (*websitebeheerder*)
websiteredactie@olat.nl

Ledenadministratie & abonnementen

Jet Dreesen
Groot Paradijs 29, 5611 KA Eindhoven
040-2903060 of leden@olat.nl

Druk

Drukkerij SNEP BV, Eindhoven

ISSN 1570-4831

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

OLAT COMMISSIES

Langeafstand- Prestatie- en Snelwandelen

Frank Marchand (*voorzitter*), Rob van Stuivenberg, Esther van der Velden
lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Ketelaars (*bestuur/voorzitter*), Johan van de Sande, Mia Dielesen
dagtochten@olat.nl

Clubreizen

Ad Ketelaars (*bestuur*), Pierre Emans
Isis la Croix (*informatie*)
06-38255805 (18.00-20.00 uur)
clubreizen@olat.nl

OLAT Wandeldagen

Joop Wesseling (*bestuur/voorzitter*), Ad Ketelaars, Anneriet Janssen, Mia Dielesen (*secretariaat*)
040-2552742
olat-wandeldagen@olat.nl

Wandelen op Dinsdag

Myriam van den Berg (*coördinator*)
06-11838445
wod@olat.nl

Avond4daagse

Joop Wesseling (*bestuur*)
Ton Teerling 0492-342864

Rooise Wandelingen

Joop Wesseling (*bestuur*)
Ton Teerling 0492-342864
Betsie van Mil 0413-475454
Johan van de Sande 06-22304965

Wandelgroep Oirschot

Marian van Son 06-12160535
oirschot@olat.nl

Wandelpaden

Rob van Stuivenberg (*bestuur/alg. coörd.*)
Jan van Berkel (*Airbornepad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Rob van Stuivenberg (*Hertog Hendrikpad*)

Onderscheidingen

p/a Myriam van den Berg
Kloosterstraat 26, 5391 AB Nuland
mvdberg@home.nl
Voordrachten vóór 1 nov. indienen

Technische ondersteuning

Otto Ahlers

OVERIG

Boetiek/wandelgidsen

Daniëlle van Stuivenberg
0499-461415 boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

Ad Ketelaars, Joop Wesseling
Isis la Croix (*informatie*)
06-38255805 (18.00-20.00 uur)
overnachting4daagse@olat.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Vertrouwenscontactpersoon

Corry Nooyens
06-51747572
vertrouwenscontactpersoon@olat.nl

BESTUUR

Voorzitter
Joop Wesseling
Dorpsveld 33
5258 MA Berlicum
06-53909953
voorzitter@olat.nl

Penningmeester
Ad Ketelaars
Koninginnelaan
108
5491 JX Sint-Oedenrode
0413-475824
penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
BIC: RABONL2U

Secretaris
Petra Rommers
Lange Tiende 3
4891 WZ Rijsbergen
076-5964027
secretaris@olat.nl
p.rommers@olat.nl

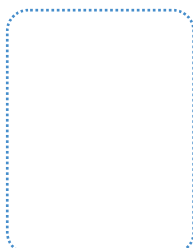
Bestuurslid
Ankie van Boxel
Luzerne 16
5076 HM Haaren
0411-623303
06-27237862
a.van.boxel@olat.nl

Bestuurslid
Rob van Stuivenberg
Venuslaan 39
5694 TD Breugel
0499-461415
06-13017236
r.stuivenberg@olat.nl

Kandidaat-Bestuurslid
Marian van Son
Kerkheiseweg 13
5298 VE Liempde
06-12160535
m.van.son@olat.nl

Bestuurslid vacature

Bestuurslid vacature

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORTTROFEE

Jan van de Ven; Theo Tromp; Piet Knoester; Marinus van Roosmalen; Hein Lenders †; Ad Verbakel †; Ad van Asten; Otto Ahlers

ERELEDEN

Theo Tromp; Piet Knoester; Jan van de Ven; Jos Koolen †; Hein Lenders †; Marinus van Roosmalen; Ad van Asten; Ad Verbakel †; Toon van Wordragen; Joop Wesseling; Mariet Ahlers; Mia Dielesen

LEDEN VAN VERDIENSTE

Jan Cortenbach; Tonnie en Bert † de Boer; Henk Plasman; Anton Stoop; Ad van Asten; Ben van der Velden; Ad Verbakel †; Mariet Ahlers; Mia Dielesen; Toon van Wordragen; Kees van Vessem; Sjaan Verbakel; Joop Wesseling; Frans Peters; Lineke den Boer; Antoinet Gooren †; Ad Ketelaars; Otto Ahlers; Jo Willems; Frank Marchand

WINTERSERIE/VOORJAARSTOCHT

De winterserie in maart vanuit Lage Mierde kon geen doorgang vinden. Ook de Voorjaarstocht in april vanuit Vlierden moeten we annuleren. Beide zullen nu op een andere datum worden ingepland. Mogelijk gaan we dit jaar in mei, juni of september een wandeltocht organiseren.

EXTRA OLAT-WANDELTOCHT OP 20 EN 21 MAART

Met medewerking van de Gemeente Meierijstad, Staatsbosbeheer en Brabants Landschap waren we in staat om op deze data een extra wandeltocht te organiseren. Ook ditmaal zonder startbureau en zonder verzorgingsposten onderweg. De route ging deze keer in de richting Sint-Oedenrode/Olland. In totaal hebben op beide dagen 559 wandelaars deelgenomen.

KWBN LENTEWANDELTOCHT 2021

OLAT is verzocht om, in samenwerking met RWV (Rotterdamse Wandelsportvereniging) en kWbn, een wandeltocht te organiseren. Dit als 'fieldlab', in navolging van tests met publiek zoals in het theater, bij voetbalwedstrijden en festivals en zoveel mogelijk

als nabootsing van een normale wandeltocht met startbureau, verzorgingsposten en rustcafés. Bij deelname zal je een negatief testbewijs moeten kunnen overleggen van maximaal 48 uur oud. Dit kan een sneltest zijn of een negatieve coronatest. OLAT/RWV moet hierop actief controleren. Voorlopig staat de Lentewandeltocht op zondag 25 april gepland. OLAT, RWV en kWbn moeten de hele organisatie nog uitwerken. Zodra meer bekend is, publiceren wij dit op onze website en laten wij een mailing uitgaan. Afhankelijk van de uitkomst van dit 'fieldlab' zal het wel of niet mogelijk worden weer 'normale' wandeltochten te organiseren.

CLUBREIS

De clubreis van 24 april komt te vervallen. Reizen met een touringcar is momenteel nog niet mogelijk. Het bestuur onderzoekt of het mogelijk is een clubreis te organiseren met eigen vervoer naar Zuid-Limburg. We laten het u met een mailing weten als het doorgaat.

LPS: AGENDA EN STAND CLUBKAMPIOENSCHAP

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
23 april t/m 2 mei / Dordrecht RWV - 80 km / 360 punten / Het wordt een virtuele tocht als er geen avondklok meer geldt						
30 april t/m 9 mei virtuele tocht van Stg Je Grenzen Verleggen / 110 km - 80 km / 500 - 360						
22-mei	Weert	OLAT-IWE	24 uur	12:00	* zie opm.	schema
	*Puntentelling op de 24 uur: 100 km = 500 punten. Voor iedere km die erboven komt: 4 punten erbij. Omdat het een tocht van OLAT is, krijg je op alle afstanden nog 250 punten extra!!!		160 km	12:00	740	schema
			100 km	18:00	500	schema
			80 km	20:00	360	schema 13 uur
			50 km	12:00	200	schema

Op het moment dat ik dit overzicht inlever voor het OLATNieuws (15 maart) staan er nog maar 3 tochten op de planning voor de maanden april en mei. De kalender van de lange afstand wandelingen verandert met de dag!! Voor het OLAT Internationaal Wandelevenement nemen we de beslissing van wel of niet doorgaan pas eind april. Op de website van OLAT staat een kalender die steeds aangepast wordt. Houd deze website in de gaten voor het laatste nieuws.

STAND PER 15 MAART 2021

1	Paul Jansen	416	1	M
2	Ad Bijnen	248	2	M
3	Erik Dikken	40	1	M

IN MEMORIAM

Op zondag 14 maart is ons OLAT-lid **Gerda van Bakel** uit Sint-Oedenrode op 80-jarige leeftijd overleden.

Ze was 15 jaar lid van OLAT en een trouwe wandelaar bij de Rooise Wandelingen. In 2016 werd bij haar de ziekte van Kahler vastgesteld.

Tot die tijd was ze vrijwilligster bij de Rooise

Avond4daagse, meestal om pijlen op te halen. Ook had ze zich aangemeld als vrijwilligster voor de verzorging bij de winterserie. Dit heeft ze echter maar één keer kunnen doen, namelijk bij de winterserie in 2015 vanuit Boskant. Ze hielp daar bij de grote koffiepost. Ze vond dit heel leuk en zou graag door zijn gegaan, maar door haar ziekte lukte dat niet meer.

Dat zij ruste in vrede.

-Bestuur wsv OLAT-

LEDENADMINISTRATIE

Jet Dreesen

Groot Paradijs 29

5611 KA Eindhoven

040-2903060 leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

AANMELDINGEN

Dhr. Dennis Verwoert, *Veenendaal*

Mevr. Valerie Spronken, *Veltwezelt, België*

Dhr. en Mevr. Arie en Ria Boer, *Giessenburg*

Mevr. Rian Ligteringen, *Helmond*

Dhr. Jos Minten, *Mariahout*

Mevr. Erika Warnar, *'s-Hertogenbosch*

Mevr. Petrie v/d Westelaken, *Uden*

Mevr. Anny Schepens, *Best*

OVERLEDEN

Mevr. Gerda van Bakel-van der Linden,

Sint-Oedenrode

LET OP!

Op het moment dat dit nummer van OLATNieuws naar de drukker gaat, is al duidelijk dat onze Voorjaarstocht vanuit Vlierden geen doorgang zal kunnen vinden, ook niet in aangepaste vorm. Op verzoek van kWbn werken OLAT en RWV met de bond aan een 'fieldlab' wandeltocht. Voorlopig staat deze Lente-wandeltocht op zondag 25 april gepland. Zodra meer bekend is, brengen wij u via een nieuwsbrief op de hoogte. Degenen die geen nieuwsbrief ontvangen, moeten onze website in de gaten houden.

De voorbeschuiving op de tocht vanuit Vlierden, die Myriam al had aangeleverd, willen wij u niet onthouden. Deze wandeltocht gaan wij u - op een nader te bepalen datum - zeker nog aanbieden.

Deze route is uitgezet in de omgeving van Vlierden. De langste afstanden lopen naar de Deurnese Peel, waarbij de route van de 40 km het mooie Peeldorp Griendtsveen als verste punt heeft. De routes van 20, 30 en 40 km leiden daarnaast naar Liessel, terwijl de kortere afstanden in de omgeving van Vlierden blijven. Onze routebouwers, Ton Vissers en Martien Habraken, hebben bovendien een stukje van de winterserie vanuit Brouwhuis in de route verwerkt. Het prachtige pad langs de Astense Aa was toen alleen voor de wandelaars die 30 of 40 km liepen. Door het slechte weer tijdens deze tocht is dit gedeelte door velen overgeslagen. Dus vandaag een herkansing!

De start is bij zaal Thijssen in Vlierden, onderdeel van de gemeente Deurne. Het ligt in een fraaie landelijke en bosrijke omgeving. De routebouwers hebben er de mooiste paadjes opgezocht. Lees maar weer eens mee.

Na vertrek lopen alle wandelaars gezamenlijk in zuidoostelijke richting. Na enkele asfaltwegen lopen we al snel op zand. Een breed pad leidt ons door een waterwingebied. Er zijn 13 putten die tot maximaal 260 meter diep reiken. Dit gebied is een onderkomen voor o.a. de zeldzame levendbarende hagedis en een broedplaats voor sperwer, boomvalk, houtsnip en de zwarte specht.

Hierna bereiken we het Liesselse bos, een typisch Brabants bos. Het is een jong bomengebied met voornamelijk dennen, die zijn aangeplant op voormalige stuifzandgronden.

Het bos wordt hier, zoals op zoveel plaatsen in Brabant, omgevormd tot een meer natuurlijk bos. Dit is al zichtbaar. Brede zandpaden worden afgewisseld door smalle slingerende bospaadjes. Behalve dennen zien we meer inheemse loofbomen, zoals eiken en elzen. Dat betekent in deze tijd van het jaar mooi ontluikend groen.

We komen op een gedeelte van een mountainbike-route, maar laten die al snel achter ons. De mountainbikers geen last van de wandelaars en de wandelaars geen last van de mountainbikers!

Dan volgt de eerste splitsing. De route van de 10 km gaat bij De Galgenberg rechtdoor en maakt een doorsteek. Een stukje fietspad en enkele paden en dan komen zij alweer op de hoofdroute.

De overige wandelaars lopen door een bosgebied waar het prille voorjaarsgroen het bos weer levendig maakt. Hopelijk genieten we van een voorjaarszonnetje dat het jonge blad laat oplichten!

We verlaten het bos en komen in een landelijk gebied. Mooie paden leiden ons naar de plaats waar de OLAT-vrijwilligers ons op staan te wachten met een bekertje heerlijke verse koffie, een beker thee of bouillon.

**) Bij het schrijven van deze voorbeschuiving is het nog onduidelijk of een wagenrust mogelijk is.*

Dan weer snel op pad. We blijven nog even in het landelijke gebied en komen bij een waterloop. Het is de Oude Aa. Een gekanaliseerd gedeelte loopt hier een stukje door het bos. Op korte afstand van elkaar zijn twee stuwten geplaatst. Dit is noodzakelijk omdat de Peelrandbreuk hier vlakbij ligt, waardoor het verval wel twee meter is. We gaan de bossen weer in. Maar niet lang! We komen aan de bosrand. De afwisseling hier maakt het fijn wandelen: rechts het bos, links het weidse uitzicht.

Een volgende splitsing, we zwaaien de mensen die 15 km lopen gedag. Zij gaan opnieuw de Liesselse bossen in, maken hier een mooie doorsteek en komen dan weer op de hoofdroute.

De lopers op de langere afstanden krijgen een afwisseling van smalle en brede zandpaden. Even later laten ze het bosgebied echt achter zich en lopen naar Liesel.

Bij de Willibrorduskerk, een neogotische kerk uit 1901 van Caspar Franssen, buigt de 20 km-route af. De Nederlands architect werd bekend door zijn katholieke kerken, waarvan hij er meer dan 50 ontwierp.

De glas-in-loodramen zijn na de Tweede Wereldoorlog vervaardigd door Pieter Wiegiersma. We kwamen de familie Wiegiersma al eerder tegen in een winterserie. Pieter was de zoon van de bekende Hendrik Wiegiersma, de grootste kunstenaar die Deurne rijk is geweest. Pieter was behalve glazenier ook schilder, tapijtkunstenaar en schrijver. Hij overleed in 2009.

De wandelaars op de 20 km-route lopen Liessel in westelijke richting uit. Ze komen langs het sportpark, gaan een bruggetje over, lopen over een mooi gelegen pad langs het water en sluiten dan aan bij de wandelaars op langste twee afstanden.

Zij (de 30 en 40 km) lopen in oostelijke richting. Ook bij hen gaat het asfalt snel over in zand. Dan gaan ook de langste twee afstanden uiteen. De wandelaars op de 30 km lopen een fraai stuk op een pad, eveneens langs het water. Let eens op de voorjaarsbloeiers, het zachte lila van de pinksterbloemen, de fijne bloemetjes van het fluitenkruid. De natuur in het vroege voorjaar is zo fantastisch mooi!

Spoedig komen zij, bij het kanaal van Deurne, de 40 km-lopers weer tegen.

Maar de langste afstand heeft vandaag een streepje voor. Zij gaan eerst genieten van een fraaie lus met als verste punt het bijzondere Peeldorp Griendtsveen. Voordat zij daar aankomen, krijgen ze mooie wandelkilometers door een afwisselend gebied. Ze volgen een stukje de slootkant, dan een poortje, weer een sloot, een bruggetje. Volop afwisseling dus. Dan komen we langs een zgn. munitiehuisje. Het dankt zijn naam aan het dak dat er los op lag. Losse daken zijn kenmerkend voor gebouwen waar munitie of kruit werd opgeslagen. De bedoeling was dat bij een eventuele ontploffing het dak eraf vliegt, waardoor de rest van het gebouw wellicht gespaard bleef. Het huisje, eigendom

van Staatsbosbeheer, is in 2012 opgeknapt en is nu in gebruik als informatiepunt voor de Peel.

Griendtsveen komt in zicht. We gaan de brug over de Helenavaart over en zien de karakteristieke Herberg De Morgenstond. De gezellige herberg staat er al sinds 1890. Het was een belangrijke ontmoetingsplaats voor de dorpelingen en gaf onderdak aan handelslieden en reizigers. Het leven in de Peel was hard en de mensen leidden er een zwaar leven. Een verzetje was hard nodig en het leed moest dan ook weggedronken worden, zeker als het betaaldag was. De dorpelingen dronken dan bij de Morgenstond hun borreltje. Misschien is er koffie-to-go?

We gaan opnieuw de brug over, lopen een klein stukje langs de Helenavaart en gaan dan het Nonnenpad in. Het pad is genoemd naar het voormalige Nonnenklooster. Over mooie paden volgen we het water. We komen weer bij de grote vaart, het Kanaal van Deurne, die we vandaag soms links, soms rechts zien liggen en gaan dan de nieuwe wandelbrug over.

We komen nu in het gebied waar in 2020 de grote Peelbrand woedde. Deze brand verwoestte in totaal 800 van de 1000 hectares van het natuurgebied. Daarmee werd de Peelbrand in een klap de grootste natuurbrand die Nederland ooit meemaakte.

In mei 2020 was echter al natuurherstel te zien.

Er groeit groen, dieren worden gespot en de vogels zingen weer.

Onze routebouwers hebben de route gecontroleerd en dit herstel met eigen ogen gezien. Witte berkenbomen

met een zwartgeblakerde onderstam. Maar gelukkig is en blijft in dit bijzondere gebied veel te zien en is het genieten om hier te zijn.

Zo worden we met regelmaat getraceerd op opvliegender groepen ganzen en andere watervogels. Zij hebben de Peel uitgekozen als overwinteringsplaats of bivakkeren er het hele jaar door. Maar er is meer te zien! Let eens op de knaagsporen van de bever. Op verschillende plekken is hard gewerkt!

Tot halverwege de 19e eeuw bestond dit gebied enkel uit grote moerasvlaktes met levend hoogveen. Dat is in de loop der jaren wel veranderd.

Even wat informatie over de Peel en het ontstaan van turf.

De Peel, thans een grotendeels verdwenen hoogveengebied, was voorheen een moerasgebied dat door de eeuwen heen nauwelijks toegankelijk was. Doordat het regenwater moeilijk weg kan vloeien, ontstond veenmosveen. Aan de onderkant sterft het plantje af en het dode materiaal wordt uiteindelijk turf. In de loop van duizenden jaren groeide dit uit tot een metersdik pak veen, die men kon wegsteken en vervolgens kon laten drogen op legakkers. Het gedroogde veen is te gebruiken als brandstof. De turf werd met platbodemschepen, vaak via de speciaal aangelegde kanalen, naar de gebruikers gevaren. Het was hard werken in de Peel. De turfstokers stonden om 4 uur 's nachts op om hun zware werk te gaan doen. Ze staken de turf af, die met kruiwagens verplaatst moesten worden naar de droogplaatsen. Het was zwaar werk voor een schamel loon....

Turf bleef eeuwenlang, tot 1940, dé grondstof in deze streek. Daarna ging iedereen kolen stoken. Vanaf 1951 werden delen van de Grootte Peel aangekocht door Staatsbosbeheer. Dit groeide uiteindelijk aan tot een Nationaal Park. Samen met de Mariapeel ontstond een natuurgebied van 2.500 ha, waarin tal van restanten van de vroegere ontginning te vinden zijn.

Dan zien we wandelaars aankomen, de lopers op de 30 km. Ook zij krijgen nog een stukje van de Deurnese Peel. Wij lopen nu aan de rand van het Peelgebied en zien de watergangen. Deze werden aangesloten op het Kanaal van Deurne om de in het gebied gewonnen turf af te voeren.

Het is hier heel mooi lopen, links van ons het Peelgebied, rechts het open boerenland.

Helaas moeten we op enig moment de Peel achter ons laten. Maar het blijft genieten. We lopen even op asfalt, maar slaan dan weer snel af en komen op een afwisseling van smalle en brede zandpaden.

Toch moeten we nu echt terug naar de finish. Het

landschap waarin we nu lopen is een gevarieerd open boerenlandschap. Een stukje asfalt, zandwegen, bossen en houtwallen, waar het prille lentegroen zich steeds beter laat zien! Misschien, na deze zachte winter, begint de meidoorn al in bloei te komen! We komen op een pad langs de Soeloop, een beek die ontspringt midden in de Deurnese Peel en die uitkomt in de Astense Aa. Ook hier zijn sporen van de bever te zien.

De Liesselse bossen komen weer in zicht. Al snel is daar de samenkomst met de lopers op de 20 km en gaan we gezamenlijk genieten van een mooie lus door het bosgebied. Opnieuw voegen wandelaars in, de 15 km, vrijwel direct gevolgd door de 10 km. Alle afstanden zijn nu samen. Dan breekt het laatste gedeelte van de wandeling aan. We hebben nog een goed uur te gaan. Maar het werd al beloofd, onze routebouwers Martien Habraken en Ton Vissers, hebben iets moois voor het laatste deel bewaard: het prachtige pad langs de Astense Aa.

Maar eerst gaan we in de richting van de A67. We lopen een stukje parallel aan de snelweg en gaan dan weer de bossen in. We zijn hier in het kleine natuurreservaat De Berken. De Aa werd in de jaren '60 over bijna heel haar lengte van 50 km gekanaliseerd. Alleen hier, in het natuurgebied dicht bij haar bron, mocht de rivier over een lengte van 3 km blijven 'meanderen'. Het pad waar we nu op komen, volgt een groot deel van de meanderende Aa. De beek is hier op een natuurlijke wijze heringericht, de eiken en elzen hangen soms over het water. Het fluitenkruid staat prachtig langs de oever. Dit is werkelijk een prachtig pad. Wat fijn dat de routebouwers dit mooie stukje opnieuw in de route opgenomen hebben!

We passeren een oorlogsmonument ter nagedachtenis aan de zeven bemanningsleden van een Lancaster die hier tijdens de oorlog werd neergeschoten door de Duitsers.

De laatste kilometers breken aan. We verruilen de zandpaden en het waterwingebied weer voor asfalt en komen langs de ronde stenen beltmolen Johanna Elisabeth. Nog enkele wegen en dan zien we zaal Thijsen weer. We zijn aan het einde gekomen van een prachtige wandeltocht.

Dank aan allen die deze dag mogelijk hebben gemaakt!

-Myriam van den Berg-

De Commissie Wandelen op Dinsdag stuurt met enige regelmaat de wandelaars een berichtje. Na de commissievergadering van 17 februari jl. stuurden we de volgende mail.

Beste wandelaars,

Op 17 februari jl. hebben we als Commissie Wandelen op Dinsdag opnieuw een video-overleg gevoerd. Graag willen wij jullie weer even bijpraten.

Als eerste danken wij jullie voor jullie reacties op de mails die we sturen. Het is fijn te merken dat jullie deze op prijs stellen. Evenals jullie hopen wij dat we elkaar weer spoedig mogen ontmoeten en dat we weer met elkaar op pad kunnen gaan! Maar de realiteit is dat het nog niet zover is en dat niemand nog kan voorspellen wanneer dit wel weer het geval is.

Ondertussen gaan we toch door met het vullen van het zomerprogramma 2021 en kijken we ook al vooruit naar het winterprogramma 2021-2022. Enkele routemakers van wandelingen die niet door konden gaan, zijn ondertussen benaderd met de vraag of zij hun wandeling opnieuw in willen plannen. Het Hallerbos, waar we zo naar uitkeken, schuiven we heel graag door naar 2022.

Immers, wat in het vat zit verzuurt nnnnnooooooooiiiiitttttt.

En voorpret is iets wat niemand je af kan nemen!!

Zo krijgt het zomerprogramma gestalte en gaan we ondervinden of een wandeling wel of niet door kan gaan.

Wel hebben we het programma opgeknipt in twee delen: 7 mei-27 juli én 10 augustus-19 oktober. Voor het eerste gedeelte gaan we ervan uit dat we geen gebruik kunnen maken van horecagelegenheden en willen we starten vanaf een royale parkeerplaats.

In de tussentijd volgen we de berichtgeving vanuit de overheid.

Zodra er versoepelingen komen, kijken we of deze passen binnen de formule die we afgesproken hebben voor onze wandelgroep met betrekking tot wandelen in coronatijd. Eén van deze afspraken is dat we weer met minimaal 40 personen samen mogen komen in de buitenlucht.

Op de website van OLAT is te zien of een wandeling wel of niet doorgaat. Houd deze dus goed in de gaten!

Wij wensen jullie alle goeds en zeggen graag: Tot zo gauw mogelijk

-Commissie Wandelen op Dinsdag-
(Ankie, Laurens, Myriam, Pieter en Ton)

Er kwamen verschillende leuke reacties. Lees maar eens mee:

Fijn te horen dat WoD in de startblokken staat als we weer kunnen wandelen. Inmiddels ben ik door Ankie benaderd over de vorig jaar geplande wandeling vanuit Casteren. Ik ga die nog even tegen het licht houden. Groeten en succes met alle voorbereidingen.

Blij weer eens van jullie te horen. Fijn dat er weer nagedacht wordt over wandelen in de toekomst. Ik heb de winterseries wel gemist! Vanavond maar weer kijken of er iets over buitenactiviteiten gezegd gaat worden!

Fijn dat jullie weer wat laten horen! Ik zie er naar uit dat we weer met z'n allen kunnen wandelen!!

Dank jullie wel voor de WoD-update. We hopen met jullie mee dat de dinsdagwandelingen weer spoedig mogelijk zullen zijn. Niet te geloven dat over tweeënhalve week het alweer een jaar geleden is dat we onze laatste WoD-wandeling liepen. We kijken uit naar het herstarten

van de tweewekelijkse wandeling en wensen jullie alle goeds. Tot spoedig.

Dank voor jullie bericht. Met ons gaat het nog steeds goed. Mijn man heeft de 17e februari zijn eerste vaccinatie gehad. Op 24 maart volgt de tweede. Ik moet nog even wachten. Intussen zorgen we dat we veel in de buitenlucht zijn en lekker wandelen/fietsen. Vorige week was een kadootje, mooie sneeuw en later ijspret. Onze 14-daagse reis naar Noorwegen (vanaf 8 maart) gaat logischerwijs niet door. Maar we hebben toch een langlauftour vanaf huis kunnen maken, super was dat. We hopen op betere tijden en jullie weer gauw te mogen zien. We wachten maar af. Het belangrijkste is dat we allemaal gezond blijven!

Bedankt voor de update. Ja, het zou heel fijn zijn als we weer op dinsdag kunnen wandelen. We houden de moed er maar in en hopelijk kunnen we binnenkort weer op pad. Ik zal de OLAT-site in de ga-

ten houden.
Wederom dank voor de info.

Bedankt voor de informatie.

Dankjewel voor deze nieuwe informatie, en inderdaad, nu maar hopen dat we in mei of misschien al eerder weer van start kunnen gaan. Jammer dat het nu al niet meteen kan, ben best wel benieuwd hoe iedereen eruit ziet met veeeeel langer haar!

Alle lof voor jullie die gewoon doorgaan met wandelingen organiseren.

Dank jullie wel, laten we hopen dat dit jaar weer iets daarvan kan doorgaan.

Ja dank, meer kunnen jullie ook niet.

Dank je voor het mailtje, ben er blij mee, heb destijds aangegeven dat ik voorlopig nog niet mee kon met WoD vanwege blessure, maar deze is gelukkig helemaal genezen. Dus zou ik graag weer mee gaan

wandelen op de dinsdag, zodra dit weer mogelijk is.

Dank dank dank voor je info.

Leuk weer iets van jullie te horen. Laten we hopen dat er echt weer een tijd komt dat we samen kunnen wandelen.

Je kunt er nu alleen nog maar van dromen.

Ik wens eenieder een goede gezondheid toe.

Ik wil je danken voor je mailtje van 19 februari.

Het is interessant op de hoogte te blijven van wat jullie zo bezig houdt.

Ik hoop dat de WoD-groep spoedig weer actief kan gaan worden. Ik mis het wandelen en ook de mensen zeer.

Ik wil mijn waardering uitspreken voor jullie inzet.

OLAT-wandeling Vresselse Hut

Ook naar aanleiding van de wandeltocht op 26, 27 en 28 februari vanaf de Vresselse Hut ontving OLAT veel leuke reacties, bij voorbeeld deze, van Jo en Anny van den Akker

Alles is mogelijk bij – OLAT -, je mag het zelf invullen. Natuurlijk als alles bij je past, is het een eitje!!

Vandaag zaterdag 27 feb. een mooie route gekuierd.
----- "Vresselse hut"-----

Samen met Anny, {Mijn liefje}
Een prachtig alternatief bedacht door OLAT.

Compliment voor de routebouwers, een overvloed aan pijlen.

Ook bijzonder op de plattegrond, bijgevoegde route-punten.

Een kunst om nu nog te verdwalen !!!????

Het is me wat, wandelen, kuieren, struinen, huppelen. Maar vooral –"Genieten"- bij OLAT

----- Tot Oogjes

Anny en Jo .. en "Ikke"....

OLAT-wandeltocht in coronatijd

Na maanden waarin we alleen 'op eigen houtje' konden en mochten wandelen, slaagde OLAT erin toch weer iets voor haar leden te organiseren. Dat was natuurlijk anders dan anders in deze tijd. Alles volgens protocollen, dus geen inschrijfbureau en caf rusten. Vooraf inschrijven en betalen. Maar wat waren we blij met deze mogelijkheid.

Om de drukte bij de start te vermijden en omdat het minder ver fietsen is, stap ik op de route bij punt 27, de parkeerplaats aan de Jekschotseweg.

Je bent niet snel de eerste en ik zie al twee koppeltjes OLAT'ers lopen. Ze zijn te herkennen aan hun blije gezichten en hun gevulde rugzakken. De dag is nog grijs maar de jas kan al uit.

Een stukje asfalt, dan een brede zandweg en nog kale landerijen waar je ver over kunt wegwijken. Ik schiet in de lach bij een vuilcontainer

die dienst doet als pakket-opvangstation. Een zeer creatieve oplossing.

Dan volgt er een zompig stukje langs een brede sloot lopen. Dat Nederland uitdroogt is hier niet te merken. De waterpomp zoemt er lustig op los.

Vlak voor de snelweg duikt de route het bos in. Het geluid van auto's verstomt en de vogels laten zich horen. Zijtaart komt in zicht. Een stil dorpscafé, een beschilderd raam, getuigen van wat niet kan.

Wat wel kan is een koffie-to-go bij café De Reiger. H  lekker. Pauze. En een gezellig babbeltje over wandelen met andere OLAT'ers. Zo lopen we Zijtaart weer uit, spotten in een tuin nog een koe met kalf.

De weiden zijn weids, de waterloop strekt tot den einder. We lopen het bos weer in.

Op een bankje tussen de bomen zie ik een paar bekende gezichten. Tijd voor een pauze en wat gezelligheid. Het paadje voor de bank is bezaaid met schillen van walnoten.

Door een bosschage komen we bij het kanaal, waar het gezoem van auto's weer hoorbaar is. Gelukkig niet voor lang. Al snel volgt er weer een bospad.

Het Geregt. Het bos is aangelegd op zogenaamde rabatten. Het zand uit de greppels is gebruikt om het rabat mee op te hogen, dat maakte het mogelijk om er bomen op te planten.

Een ondergelopen weide bewijst dat het hier erg nat kan zijn.

Het bos verandert en de grond wordt droger. Het restaurant van de muizen en eekhoorns is wél open, getuige de vele afgeknaagde dennenappels op de grond. Het zonnetje komt door en strooit haar warmte over de velden. Langs het pad staan knoestige berken te glimmen in het licht. Verderop is er een prachtige pauzeplaats, een picknickbank bij een vijver waar riet en wilgentenen groeien. En, zoals wel vaker, weer dezelfde OLAT-wandelaars.

Het geroep van een buizerd laat mij omhoog kijken. Er cirkelen er wel drie door de lucht. Wat mooi! Bij een landweg staan knoestige knotwilgen, monumenten van de natuur. Ik hoor een kievit roepen: het voorjaar komt eraan. Verderop lopen twee reeën door het veld. Hoe idyllisch kan het zijn.

Dan duikt het prachtige Vresselse Bos op. Na deze bomenpracht komen we bij de Vresselse Hut en is er koffie.

OLAT'ers met blije gezichten en lege rugzakken. Voor velen het eindpunt, maar ik mag nog door naar punt 27. Bij het nogmaals doorkruisen van het Vresselse Bos passeren we de Hazenputten (vennen) en het gebied waar de Schotse hooglanders grazen. Via een zandpad lopen we langs Hoeve Strobol, een museum met een verzameling aan zeldzame nostalgische aandenkens uit het dagelijkse leven. Hun jaarlijks oogstfeest is alom bekend.

Na het oversteken van een drukke verkeersweg komen we in het laatste stukje bos met de prachtige Moerkuil. De dalende zon glimt in het water. Dan duikt daar ook mijn fiets weer op tussen de bomen. Bordje 27 laat weten dat we rond zijn. De jas moet weer aan. Wat een geweldige dag.

Graag wil ik de pijlers bedanken voor het werkelijk uitstekend uitpij-

len van de route. Ook het bestuur voor hun creativiteit en doorzettingsvermogen. Mede door hen hebben we deze prachtige tocht kunnen lopen. Graag tot een volgende keer.

Houd(t) moed(t).

-Maria Harperink-

Het is dinsdag 23 februari als ik samen met mijn wandelmaatje Anja aan de wandel ben in de omgeving van Borkel & Schaft, een route die Anja had uitgezet. Toen we op een gegeven moment even een korte pauze namen, keek ik op mijn mobiel in mijn mailbox en daarin stond een mail van OLAT dat er in dat komende weekend de mogelijkheid was om via OLAT te gaan wandelen.

Uiteraard wist ik dit al (voordeel als je in het bestuur zit), maar ook dan maakt je hart een vreugdesprong. Direct met Anja afgesproken dat wij die zondag zouden gaan wandelen en dan wel de langste afstand, de 35 km.

En zo is het zondag 28 februari. Wij hebben afgesproken om 08.00 uur van start te gaan. Dus op tijd uit bed en onderweg, want te laat komen is geen optie. Onderweg is het op sommige stukken erg mistig. Bij aankomst bij de Vresselse Hut komt niet veel later Anja ook aanrijden, ze is al helemaal hyper want ze heeft een vos langs de weg gezien, en ja ... dat zie je toch niet zo vaak.

We zijn nog maar kort op pad als we het mooie Vresselse Bos in wandelen. We kunnen niet heel ver wegkijken omdat het erg mistig is, maar dat heeft ook wel weer iets. Ondanks dat we hier al vaker zijn geweest, lijkt het er toch weer op dat we nu met 'nieuwe' paden te maken hebben. Omdat de route van vandaag richting Zijtaart gaat, zul-

len we wel meer 'nieuwe' paden gaan ontdekken, want ik kan me niet herinneren dat wij ooit in die omgeving hebben gewandeld.

Na een tijdje komen we twee bekende wandelaars tegen, namelijk Peter en Janus (ja, die twee van het vorige verslag). Even een stukje met hen opgelopen, uiteraard op veilige afstand. En net op dat moment ziet Anja een ree in de wei. Nu gebeurt het wel vaker dat zij ze ontdekt, het blijft mooi om ze te zien.

De mist maakt plaats voor de zon, wel zo fijn omdat we in een gebied wandelen dat niet dicht bebost is. Wij vervolgen de perfect uitgepijlde route en komen zo aan in Zijtaart waar wij bij de 'coffee-to-go' genieten van een heerlijke, warme chocolademelk. De uitbaters van café De Reiger hebben het prima voor elkaar, er staan een paar statafels, zodat er toch afstand gehouden kan worden.

Na ons natje en een kort bezoek aan de dixi vervolgen wij ons pad.

Via lange, vrij rechte paden in de vrije weidse natuur komen wij bij de splitsing van de 25 en 35 km aan. En zoals je al hebt gelezen, kiezen wij voor de 35 km. Dit blijkt een heel goede keuze, want niet veel later zie ik in de verte een 4-tal reeën lopen in de wei. Zij steken de weg over en verblijven nog even in een andere wei, maar als wij toch nog wat dichterbij komen gaan ze de bossen in. Op het moment dat wij die bossen passeren, komen ze alweer vrij snel de bossen uit om weer de wei in te gaan.

Via natuurgebied Het Geregt maken wij een heel mooie lus door een voor ons totaal onbekend gebied. Het is ondertussen rond 12.15 uur. We krijgen honger en dus gaan wij op het uiterste puntje van deze lus op een muurtje zitten om onszelf te verwennen met het meegebrachte lunchpakket en een warm drankje uit de thermosfles.

Nu de inwendige mens tevreden is, gaan we weer op pad. Nog steeds door het natuurgebied, met op sommige plaatsen echte OLAT-paden (lees: lekker veel modder). De zon is er nog steeds en samen met een nagenoeg blauwe lucht geeft dit ons de mogelijkheid om heel ver weg te kijken zodra wij de bossen uitwandelen.

Ondertussen is het tijd geworden voor een appelpauze. We zien een mooie picknickbank staan bij een vijvertje aan de Jekschtstraat, dus ... even genieten.

Vanaf dit punt is het nog ca 6 km (als ik het me goed herinner). Vol goede moed (kan niet anders met zo'n weer en gezelschap) gaan wij weer op pad. Ik heb de laatste tijd steeds vaker last van mijn ogen, dus weet ik niet of ik het goed zie, maar ik zeg tegen Anja dat ik denk dat er in de verte weer een kudde reeën loopt. En ja hoor het zijn er niet 1, geen 2, ook geen 4, maar 12 reeën.

Wij wandelen vaak en lange afstanden, maar zoveel reeën in één keer zien, dat hebben wij nog nooit mee-gemaakt!

Iets verderop komen we langs een boerderij waar twee kinderen buiten zijn. Wij vragen aan hen of hier vaker reeën zitten. Dat geven ze toe. Maar als ik het filmpje dat ik heb gemaakt laat zien, rent het jongetje snel naar zijn vader toe om te vertellen wat hij heeft gezien. Zo leuk om die reactie mee te maken.

Iets verderop ziet Anja 8 reeën, helaas iets te ver weg om ze op de gevoelige plaat vast te leggen. Omdat wij nu in dit deel van de route al 20 reeën hebben gezien, kijken wij alle kanten uit om er nog meer te spotten. En niet veel later is het weer raak. Anja ziet er nog eens 6, waardoor ons totaal op 31 komt (vandaar de titel van dit verslag). Wij zijn blij dat wij foto's en een filmpje hebben gemaakt, want dit gaat niemand geloven.

Na de schitterende, weidse omgeving duiken we nu weer het Vresselse Bos in. En als je daarin wandelt, dan weet je dat er een einde aan de schitterende wandeling gaat komen. Zo ook vandaag. Maar eerst moeten wij nog een selfie maken zoals we bij alle wandelingen doen.

OLAT, dank je wel voor het mogelijk maken van deze wandeling. Ik vind het erg fijn om eens zonder mijn gps te wandelen.

-Ankie van Boxel-

**Sjef heeft altijd graag gewandeld en nog steeds.
Dat was en is zijn lust en zijn leven.
Het begon al als kind in oorlogstijd.
Tegenwoordig heeft hij een nieuwe 'wandelvriend'.
Hij droomt ervan om een bokaal te winnen.**

Wandelen heb ik altijd graag gedaan. Het was mijn lust en mijn leven. Als kind was ik al bij een wandelclub, 'De Jonge Garde' genaamd. Dat was in de oorlogstijd. We liepen iedere zondag zo'n 15 kilometer.

Ook onder de vlag van OLAT heb ik heel wat kilometers gelopen.

Ik was een trouwe deelnemer bij de Wandelen op Dinsdag-groep. Daar keek ik altijd verlangend naar uit.

Toch hoor ik zeker niet bij de lange afstandstippelaars die onze vereniging rijk is. Met open mond luister ik op onze jaarvergaderingen naar wat verschillende van onze leden presteren.

Toen ik 85 jaar oud was, heb ik mijn laatste grote prestatie gelopen. Het was de Vierdaagse van

Marbella. Dat was eigenlijk al te veel voor mij. Nadien is mijn conditie dramatisch verminderd, zelfs zo erg dat ik moest besluiten met wandelen te stoppen.

Dat besluit viel niet mee! Stilzitten was voor mij geen optie, dus schafte ik een rollator aan. Ik vond het verschrikkelijk om daarmee op straat te gaan. In mijn buurt werd ik 'Sjef de Wandelaar' genoemd en toen verscheen ik plotseling achter dat ding. Gelukkig was ik er gauw aan gewend en nu lijkt het wel of de buurt nog vriendelijker is geworden.

Als het weer het enigszins toelaat, trek ik er met mijn rollator iedere dag op uit. We leggen nu al ruim 1½ kilometer af en ik wil die afstand steeds verder gaan uitbreiden.

Inmiddels is mijn rollator mijn beste vriend geworden. Hij doet precies wat ik wil.

Tijdens zo'n langdurige wandeling heb ik volop de tijd om na te denken.

Ik kom na heel lang denken op het volgende plan: we richten een nieuwe categorie op: 'de rollatorlopers'. Ik vraag aan onze routebouwers of zij een mooie rollatortocht uit willen zetten voor deze categorie. Ik denk aan een tocht van, om te beginnen, circa 4 kilome-

ter (mag ook iets korter zijn). Wel met daarin de gebruikelijke wagenrust van 3 kwartier en natuurlijk daarbij de soep, broodjes en de koffie. Ik vraag aan Myriam of ze ook voor deze wandeling een voorbeschouwing wil maken. Het zullen meer beschrijvingen worden van mooie voorgevels en goed verzorgde voortuintjes.

Als het bestuur dit plan goedkeurt, schrijf ik een brief naar de Nederlandse wandelbond, zodat wij ook op dit gebied toonaangevend in wandelend Nederland zijn.

Ik heb besloten samen met mijn rollator nu nog harder te gaan trainen, want ik wil per se uit handen van onze voorzitter die grote bokaal met inscriptie in ontvangst nemen.

Op de vraag of ook gewone wandelaars zonder rollator mogen deelnemen, is het antwoord natuurlijk ja, maar wel buiten mededinging van bekercups en medailles.

*-Sjef van Gestel
en zijn vriend de Rollator-*

Wat boffen we toch dat we iedere week een OLAT-route via de mail binnenkrijgen. Sinds corona in ons land rondwaart, ziet ieders leven er anders uit. Er wordt heel veel gewandeld. Gelukkig is er altijd wel een wandelmaatje in de buurt en zo niet, dan kom je er onderweg wel een tegen.

Afgelopen dinsdag hebben we weer in Sint-Oedenrode gewandeld met een groepje, verdeeld in 2 personen bij elkaar. En op gepaste afstand natuurlijk, althans daar deden we ons best voor. We wandelen meestal een gezellige 7 à 8 km.

Vóór corona verzamelden we om 10.00 uur bij het café van vertrek. Nu is dat (voor ons groepje) 09.30 uur geworden, immers geen horeca, maar het trefpunt vandaag is bij d'n Toel, welbekend, in Olland. Met onze Rooise Wandelingen-groep wandelen we om beurten in Olland, Nijnsel, Boskant, Rooi en als er een 5e dinsdag in de maand zit ook nog wel eens vanuit de Vresselse Hut, Eerde of Son.

Wat zijn we blij iedere week weer de wandelroute toegestuurd te krijgen. Zo kan ik met mijn zussen op pad. Mijn zussen, dat zijn echte lekkerbekken. Vandaag treffen ze het goed: onderweg trakteert Marja op een zalige bonbon; zij wilde toch een klein beetje haar verjaardag vieren.

Onderweg wisselen de 2-persoons-groepjes onderling van samenstelling, zodat we toch op de hoogte worden gebracht van het wel en wee van iedereen. Het is trouwens heel fijn voor alleenstaanden om weer eens met iemand anders te praten.

Met mijn zussen wacht ik met smart op het afschaffen van de lockdown. We willen namelijk heel graag ons langeafstandspad weer gaan lopen. We zijn nu bezig met het Romeinse Limes-pad, waar we mee gestart zijn in Katwijk aan Zee. We hebben er inmiddels ongeveer de helft opzitten en zijn nu bij Wijk bij Duurstede.

Waarschijnlijk moeten we nog wel even geduld hebben voordat we hiervoor weer op pad kunnen gaan. We zouden natuurlijk met twee auto's kunnen gaan, maar dat vinden wij te milieuvriendelijk. En, niet onbelangrijk, we missen dan lekkere taart onderweg zolang de horeca dicht is. Een van de zussen kan niet lopen zonder taart!

Behalve dus onze wekelijkse Rooise wandelingen is het lopen van langeafstandwandelpaden een grote hobby. We liepen al het Maarten van Rossumpad, het Hertog Hendrikpad, deel 2 van het Pelgrimspad en - één van de mooiste - het Maas-Niederrhein pad.

Nog even een 'weetje': in één van de columns die tegenwoordig in de krant staan, trof ik de vraag: "Doen we vandaag een 'lawa', of toch maar een 'kowa'?" Oplossing: dit betreft de taal van de jongeren: lange wandeling of korte wandeling.

Beste wandelaars, ik wens jullie allemaal veel wandelplezier de komende tijd, blijf gezond en geniet van al het moois om je heen. Het voorjaar komt eraan, nog even geduld dan komen de anemonen weer boven de grond. Wie weet lopen we volgende maand wel de 'bosanemonenroute', o.a. in Olland.

-Wilma Gommers-

Limes: de Romeinse grens in Nederland.

Een week later en het lijkt wel zomer. Het is zonnig en heerlijk zacht als ik de route weer oppak door een park langs uitgestrekte weilanden. Op de sloten ligt nog een laag sneeuw en ijs, maar verder is het groen.

Dag 2 Leiden–Alphen aan den Rijn 23 km

De eerste krokussen steken hun witte kopjes boven de grond en een haas drukt zich plat in het veld. Smienten fluiten met hoge tonen tussen de grazende ganzen. Wat een geweldige wandeldag.

Bij de A4 is het even druk, daarna kom ik door Zoeterwoude-Dorp met zijn water en vele bruggetjes. Net buiten de bebouwde kom mag ik de weilanden in, die lekker drassig zijn. Over houten planken met lage overstapjes ga ik van het ene weiland naar het andere. Veel weidevogels zijn er nog niet, ik hoor vooral nog wintergasten.

Na een stukje asfalt is er opnieuw een fraai, ruig grasgebied, De Wilck, genoemd naar een veenriviertje dat hier vroeger stroomde. Hier spits ik mijn oren als ik de eerste veldleeuwerik meen te horen. Maar de wind maakt het lastig. Scholeksters zijn er wel, net als een enkele Kievit en zilverreiger. Ik kom langs een rode wipmolen en even later een groene. Net voor Hazerswoude-Dorp sla ik af naar Rietveld, waar een fietspad overgaat in een smal paadje tussen de

bomen langs een vaart. Klein Giet-hoorn noemt het buurtschap zich, maar met één bruggetje ben je er nog niet.

Ik wandel langs talloze boomkwekers en er zijn veel wandelaars en fietsers op pad.

Het pad langs de Spijkerboorsche Wetering is afgesloten met een hek, maar ik wurm me eromheen. Er worden grote buizen met internetkabels in de grond gestopt. Op een paar plekken na is het goed te doen. Aan de andere kant van de werkzaamheden staat het hek op een brug en moet ik meer moeite doen om erlangs te klauteren, maar ook dit gaat. Ergens loop ik verkeerd en volg kort het Groene Hartpad in plaats van het Limespad, maar ik kom op vrijwel dezelfde plek uit. Na een korte blik op de kaart vind ik de juiste markeringen weer terug.

Nog 2 km door Alphen aan den Rijn, waarbij een stalen beeld van een Romeinse soldaat op een rotonde het enige teken van de Limes is dat ik vandaag tegenkom. Of heeft het meer te maken met het Archeon, het archeologisch themapark? Ondanks het ontbreken van geschiedenis vandaag, ben ik dik tevreden. Een onverwacht fraaie en groene route, en dat in de Randstad.

Dag 3 Alphen aan den Rijn–Bodegraven 15 km

Na een kort stuk door het centrum, waarbij ik even voor een openstaande brug moet wachten, kom ik bij de Oude Rijn, waar ik achterlangs de tuinen van fraaie huizen loop die net niet aan het water staan.

Er zitten tientallen vissers en de rivier is zo mooi dat ik soms vergeet naar links te kijken, waar achter een enkele boerderij prachtige vergezichten zijn verstopt.

Molens, velden vol ganzen en meeuwen. Ik steek het Aarkanaal over en volg de rivier naar Zwammerdam, wat me aan een carnavalsnaam doet denken. Onder archeologen is Zwammerdam beroemd. Hier lag namelijk het Romeinse fort Nigrum Pullum, een naam die verwijst naar de zwarte veenbodem, of het zwarte water van het riviertje de Meije. Het fort werd bij de Bataafse opstand van 69 n.C. verwoest, net als het bijbehorende dorp, waar de vrouwen van de soldaten, de boeren en handelaars woonden.

Het fort werd met stenen toegangspoorten herbouwd, tot het 100 jaar later door brand werd verwoest en definitief werd verlaten.

Maar het dorp is vooral bekend omdat hier begin jaren '70 liefst zes Romeinse schepen zijn teruggevonden, die door de veenbodem bovendien goed bewaard zijn gebleven. Het gaat om drie boomstamkano's en drie platbodems van 20 tot 34 meter lang die werden gebruikt om stenen te vervoeren.

Het kleine stukje dat ik van Zwammerdam zie, bevat mooie huizen met gevelstenen die herinneren aan het honderdjarig bestaan en de internering van een regiment kanoniers van 1914 tot 1915.

Al snel ben ik weer in het buitengebied en mag nog net voor het broedseizoen volgende week begint de lus door de weilanden maken. In sloten zie ik smienten en even later, bij een grotere plas, een

grutto. Die had ik hier nog niet verwacht. Weer met mijn voeten op het asfalt volg ik een fietspad en later een asfaltweg naar Bodegraven, waar ik over een onbewaakte spoorwegovergang het dorp binnenloop.

Weggestopt op een plein tussen winkels en geparkeerde auto's staat de reproductie van een Romeinse soldatenhelm die langs de Oude Rijn is gevonden. Hij is kleiner dan ik dacht. Alleen jammer van de omgeving, waardoor de helm niet goed tot zijn recht komt. Zo'n vondst verdient een ereplaats.

Ik buig af naar het station, wat de reden is van deze korte etappe.

Doorlopen naar Woerden vind ik net te ver.

Dag 4 Bodegraven–Woerden, 23 km

Opnieuw begin ik mijn dag met een flink aantal kilometers langs de Oude Rijn. Ik volg het water een paar kilometer, tot ik bij Fort Wierickerschans mag afbuigen. Dat werd in 1673 gebouwd in opdracht van Willem III en maakt deel uit van de Hollandse Waterlinie.

Ik zie er niet veel van achter zijn hoge, groene wallen en loop verder langs de Enkele Wiericke, een kanaal dat in 1364 werd gegraven om water van de Oude Rijn te lozen op de Hollandse IJssel. Het pad begint als een asfaltweg, maar al gauw mag ik een groene dijk op, de Prinsendijk. Ook deze naam heeft historie. Het gebied tussen de Enkele

en Dubbele Wiericke werd in 1672 onder water gezet om de oprukkende Fransen tegen te houden. De Enkele Wiericke was hierdoor ruim 1,5 km breed en de kade moest meer water tegenhouden dan normaal. Om die reden gaf Willem III de opdracht een stevige dijk aan te leggen, de Prinsendijk.

Ik duik onder de A12 door, maar helaas niet door de leuke, kleine tunneltjes die perfect voor wandelaars zijn, en kom weer terug op de Prinsendijk. Daar heeft de boswachter een waarschuwing achtergelaten: door corona zijn er nu zoveel wandelaars dat de dijk is stukgelopen en een modderpoel is geworden. Als OLAT-wandelaar ben ik niet bang voor modder en ik vervolg mijn weg.

Binnendijks is een plas-drasgebied waar ik veel minder vogels zie dan verwacht. Een tureluur valt amper op tegen de bruine aarde, maar vliegt toch op wanneer ik hem iets te lang bekijk.

Een eind verderop bij een uitkijktoren sla ik af naar Driebruggen, maar niet zonder de toren te beklimmen en te genieten van de drie boomstammen met houten aalscholvers erop. Een geschenk na de dijkverbetering die het gebied nat moet houden en inklinking van het veen moet tegengaan.

Na Driebruggen loop ik een stukje langs de Dubbele Wiericke, tot ik af mag slaan naar een pad dat zo mooi is dat ik even twijfel of ik niet per ongeluk op het Pelgrimspad ben beland.

Een smal modderpad door een bosje tussen twee weilanden. Kilometerslang ben ik omringd door bomen en riet.

Voor het begin van het pad is erg drassig en af en toe staat het helemaal onder water en moet ik me langs de randen van het riet en de braamstruiken wringen om

droge voeten te houden.

In de weilanden jagen hazen elkaar na, ze hebben de lente in de kop. Wanneer ik in het riet iets groots hoor wegschieten, denk ik even dat ik een ree heb opgeschrikt. Ik hoor een plons en even later schudt een haas zijn vacht uit in het weiland en gaat er vandoor.

Hoewel het pad amper vier km lang is, voelt het langer en ik geniet even van deze onverwachte trakactie. Zo mocht het hele pad wel zijn.

Maar uiteindelijk is er dan toch een asfaltweg naar het gehuchtje Papekop vanwaar ik een fietsroute langs boerderijen volg richting Woerden.

Net buiten de stad komt het Floris V-pad erbij, dat ik een aantal jaren geleden heb gelopen. Wanneer ik opnieuw onder de A12 doorloop, hoop ik zoals altijd op wat bijzondere graffitikunst, maar de tags vallen tegen. Wel kom ik, heel toepasselijk, Asterix en de druïde tegen!

Ik loop verder naar het centrum. In de parkeergarage Castellum zijn wat Romeinse resten zichtbaar gemaakt en wordt de achtersteven van het Romeinse schip Woerden 7 tentoongesteld, maar de route komt er helaas niet langs.

Ik maak een lusje door het centrum, langs kerken en het kasteel en eindig mijn dag weer bij het station.

-Rinda Scheltens-
(wordt vervolgd)

Meer lezen? Kijk voor al mijn wandelverhalen nu op www.likeahike.com

Wierickerschans

Graaf van Hornepad Weert

Vandaag gestart met het Graaf van Hornepad. Dit pad is uitgezet door wandelvereniging OLAT. Dit pad loopt in een cirkel van 92 km van en naar Weert. Eerder heb ik al het Airbornepad van OLAT gelopen.

Dag 1 op zaterdag 23 januari

De start was bij het station en van hieruit richting het busstation, om vervolgens een woonwijk in te duiken. Wat mij vanaf de eerste meters opviel, was dat het pad erg goed is aangegeven. Hopelijk gaat dat gedurende de hele dag door. Vandaag stond het stuk Weert – Rooj (Stramproy) op het programma. Dit was ongeveer 28 km. Het eerste deel ging van Weert naar natuurgebied de Krang. Het grootste deel hiervan bleek verhard te zijn. Eerlijk gezegd loop ik hier graag op.

Nadat de Krang werd bereikt, kwamen ook de onverharde paden tevoorschijn. Door de regenval en het moerasachtig gebied was dit af en toe lekker glibberen en glijden. Veel houten brugpaden gelopen met links en rechts moeras. Persoonlijk vind ik dit altijd mooi om te zien. Na enige tijd werd Swartbroek bereikt. Hier zou na het station de tweede stempelpost moeten zijn. Omdat alle horeca dicht is, kon ik hier geen stempel scoren. Dan maar wat improviseren: een foto van een bekend object of gebouw maken. Zowel de kerk als het kapelletje op de foto gezet.

Nadat De Krang werd achtergelaten, liep ik het volgende natuurgebied Ellburg in. In dit stuk van de route werd ook Tungelroy aangedaan. Dit werd een feest van herkenning. Een week of 2 geleden liep ik ook op dit stuk via het Pelgrimspad. Natuurlijk weer o.a. de molen en het jaargetijde-monument op de foto gezet. Tevens langs het carnavalsbeeld van de bokkenrijders gelopen.

De weg werd vervolgd. Midden tussen het groen werd een oud verdedigingswerk gepasseerd: het verdedigingswerk van Eilerschans. Jammer dat de oude hutjes er niet meer staan. Wel zijn de wallen en de ophaalbrug nog aanwezig.

Nadat dit was bekeken en op de foto was gezet, ben ik doorgelopen richting Heltenbosbrug. In dit stuk werden ook de Tungeler Wallen genomen. Hier was een klein stukje waar ik wat via de GPS heb moeten lopen. Er werden weer mooie bossen en kleine zandvlaktes bewandeld. Gelukkig kwam ik hier ook een plaatselijke wandelaar tegen die mij iets

op weg heeft geholpen met de route. Na het passeren van de Heltenbosbrug werd de laatste etappe ingezet.

Stramproy werd na enkele lange rechte paden bereikt en na een stukje verhard door de straten van het dorp, kwam ik bij het kerkplein. Dit was het eindpunt van de eerste wandeldag. Vervolgens iets teruggelopen naar de bushalte. Na een paar minuten kwam de bus en was ik weer onderweg naar huis.

Deze dag gelopen met fris maar droog helder weer. Onderweg enkele mensen gezien en mee gesproken. Tevens weer enkele honden mogen begroeten en natuurlijk weer mooie runderen gezien. Ik ben benieuwd wat de rest van het pad gaat brengen.

Dag 2 op zaterdag 6 februari

Vandaag stond het stuk van Stramproy naar de Uilenweg op het programma. Vanaf het station in Weert met de bus naar Stramproy. De weersvoorspellingen waren tot de middag gelukkig redelijk goed. Het zou droog blijven en pas na de middag werd lichte regenval verwacht. Vol goede moed op weg gegaan. Zoals op dag 1 was opgeval- len, bleek nu ook: de route is goed aangegeven.

Na een eerste stuk te hebben gelopen, werd al snel de grens met België gepasseerd. Dit zou niet de enige keer vandaag worden. Via mooie bospaden, die erg nat en glibberig waren, werd het Groot Broek bereikt. Dit is een Belgisch natuurlandschap. Het bleek een mooi bosgebied te zijn rond de Abeek. Deze beek werd gedurende een groot deel van dit stuk gevolgd, maar ook regelmatig overgestoken. Diverse bomen langs de waterkant hadden bezoek gehad van de aanwezige bevers. Helaas geen enkele kunnen spotten. Wel heb ik regelmatig nesten gezien. Na het passeren van het kunstwerk 'Vluchten, Vrijheid, Vrede' werd de eerste stempelpost van vandaag bereikt: het Vosseven. Deze 'stempel' werd op de foto vastgelegd.

Na het Vosseven werd de wandeling voortgezet naar de Smeethof. Dit stuk zal mij nog lang heugen. Als je denkt dat je alles hebt gehad qua nattigheid, dan kom je bedrogen uit. Veel brede bos- en weidepaden die sompig en nat waren of volledig onder water stonden. Slingerend van links naar rechts en omgekeerd heb ik geprobeerd om schoenen en voeten droog te houden. Helaas is dit niet gelukt. Ik stond regelmatig tot mijn enkels in het water. Gelukkig waren grote stukken weilanden afgezet met draadwerk. Enige nadeel was dat dit schrikdraad was. Regelmatig moeten vastgrijpen en schokken gekregen. Maar ja, je kwam wel verder. Gelukkig was dit het enige zware stuk van de dag. De rest was hierbij vergeleken appeltje-

eitje. Op dit stuk was volgens mij de route ook enigszins omgelegd. Vlakbij de grenspaal 166 (dacht ik) bij Bocholt bleek de route linksaf te gaan. Dit heb ik natuurlijk ook gedaan. Na een paar kilometer kwam ik weer op hetzelfde punt uit. Gelukkig is dan ook nog navigatie bij de hand en werd de Smeethof bereikt.

Van de Smeethof werd de weg vervolgd naar de Vetpeelweg. Via houten loopbruggen volgden weer mooie vergezichten maar ook moerasachtige stukken. Op dit gedeelte en ook het volgende stuk heb ik diverse prachtige runderen gespot. Wat zijn dit mooie beesten. Ook nu werd regelmatig de grens met België gepasseerd of gevolgd. Nadat de Vetpeelweg was bereikt, volgde de kleinste etappe van de route van vandaag naar de Schuttershoeve. Dit stuk bestond uit glooiende bospaden langs de golfbaan. Het was kennelijk slecht weer, want ik heb geen golfers gezien.

Nadat de Schuttershoeve was gepasseerd, ging ik richting camping de IJzeren Man. Dit vond ik persoonlijk een lang, trekkend stuk waarbij ik

na elke bocht dacht dat de IJzeren Man was bereikt. Gelukkig was dat na bijna 1 uur lopen ook. Omdat ik vergeten was de Schuttershoeve-'stempel' te maken heb ik deze maar gemaakt van de camping. Na het recreatiestrand en een mooi pad langs het ven werd het eindpunt van dit stuk bereikt.

Hierna bleef nog het uitloopstuk naar de Uilenweg over. Deze laatste 3,5 km liepen weer door mooie bosstukken en natuurgebieden (de Kempen-Broek). Via leuke paden, afgewisseld met de rode bruggetjes, werd het einde van deze wandeldag gehaald. Vanaf de Uilenweg bleek het treinstation Weert toch iets verder lopen dan verwacht. Gelukkig mooi op tijd om na een korte wachttijd op de trein te kunnen stappen. Moe maar voldaan werd om 17:00 uur de warme douche thuis weer bereikt.

Dag 3 op vrijdag 19 februari

Vandaag alweer het laatste stuk. Deze keer vanaf de Uilenweg naar Weert. Het weer voorspelde in elk geval een mooie wandeldag. Een flauw zonnetje met een temperatuur tussen 10 en 15°C.

Vandaag ben ik met de auto naar Weert gereden. Bij het station is een grote P+R waar je gratis kunt parkeren.

Na circa 1 km vanaf de parkeerplaats was ik weer 'en route'. Via een klein stukje industrieterrein kwam ik al gauw bij de spoorbrug over de Zuid-Willemsvaart. Na wat afgelegen boerderijen en kapelletjes gezien te hebben (van het beschermd dorpsgezicht Boshoverschans), werd al snel het volgende kleine dorpje bereikt. Prachtig om dit soort authentieke dorpjes tegen te komen. Na de passage van de spoorlijn naar Eindhoven kwam ik op bekend terrein. Enige weken geleden wandelde ik ook hier voor het Pelgrimspad. Deze keer liep ik echter in tegengestelde richting. Wat opvallend is, is hoe de natuur in relatief korte tijd verandert. Na een stuk heide werd de spoorlijn IJzeren Rijn gepasseerd. Hier werd het Pelgrimspad verlaten. Gelukkig bleef het wel een mooi stuk bosgebied. Mooie paden langs natuurlijke zandheuvelds. Hierna werd het Blaakven bereikt.

Na het Blaakven werd de tocht voortgezet naar de A2. Dit stuk werd een survival voor gevorderden. Ik weet niet wat er in dit stuk bos is gebeurd, maar ik heb zelden zoveel omgewaaid bomen gezien. Misschien rijdt de intercity Eindhoven – Weert hier te hard waardoor de bomen neergaan, want dit stuk loop je parallel aan het spoor. Dit is overigens niet storend. Na de passage bij de Wildenberg werd de A2 gepasseerd.

Ook dit deel van de route stond in het teken van veel tegengesteld lopen aan het Pelgrimspad. Mooie bos- en heidestukken wisselden elkaar af. Op dit stuk werd ook een uitkijktoren gepasseerd waar je over een heidegebied, waar veel

herten zouden zitten, kon uitkijken. Helaas deze niet beklommen omdat er reeds andere mensen aanwezig waren en ik dat in coronatijd niet echt verantwoord vind. Wel werd het monument van de grenskerk gevonden. Dit is toch altijd leuk om te zien. Midden in het bos staat een altaar met kerkbankjes. Na wat rondsnuffelen en een foto ging ik weer verder richting de Daatjeshoeve. Bij deze hoeve was er de mogelijkheid voor een koffie-to-go met een kleine zitgelegenheid.

Mooie stukken bos en heide werden ruimschoots doorgelopen. De zon en de temperatuur maakten dit tot een mooi stuk wandelpad. Na enige tijd werd de A2 weer gepasseerd en zat ik weer aan de goede kant van Weert. Na nog enkele stukken natuur te hebben gezien kwam het kerkdorp Laar in beeld. Hier heb ik

even een broodje gegeten en wat gedronken. Toen begon het laatste stuk van het pad. Helaas werd de route na de kerk iets onduidelijker. Dit werd mede veroorzaakt door wat bouwwerkzaamheden. Gelukkig was via GPX het pad weer snel teruggevonden, kon ik de ringbaan over en werd de bebouwing van Weert bereikt.

Wat een mooi stuk werd dit. Een prachtige woonwijk (de Molenaker) aan en langs het water, waar het in de zomer ongetwijfeld heerlijk vertoeven is. Op het eind van dit stuk lag weer een prachtige molen, de Wilhelmus-Hubertus molen. Hierna werd richting gezet naar de Zuid-Willemsvaart. Na het oversteken hiervan via de Stadsbrug werd de passantenhaven bereikt. Ondanks de vroege tijd van het jaar lagen hier al diverse bootjes en dit gaf het een vrolijk aanzien.

De haven werd snel ingeruild voor een dijkje langs het kanaal tussen de kastanjabomen door. Vlak voor de volgende brug werd afgebogen om de stad verder in te gaan. Hier werd onder andere de toegangspoort van het kasteel van de Graaf van Horne aangedaan. De wandeling zette zich voort richting het centrum. Langzaam begin je je af te vragen waar het voor de winkeliers naar toe moet. Op vrijdagmiddag een nagenoeg uitgestorven winkelgebied. Hopelijk komt hier snel verandering in en kunnen wij

als wandelaars het Graaf van Hornepad waardig afsluiten met een terrasje. Na het uitlopen van het centrum werd het station bereikt. Hiermee kwam ik aan het einde van het Graaf van Hornepad.

Drie dagen wandelplezier zaten erop. Veel nattigheid meegemaakt maar ook leuke bijzonderheden gezien. Wat verder opviel was de perfecte markering onderweg. Ik wil OLAT hiervoor dan ook hartelijk danken. Dit legt de lat hoog voor de volgende uitdaging: het Hertog Hendrikpad, ook van OLAT.

-Hugo Ranft-

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

APRIL

16	Peter van den Brink	Laren
16	Eric Iven	Son en Breugel
16	Cees Scherrenburg	Vught
16	Karel van Schijndel	Sint-Oedenrode
17	Jan Berkers	Ysselsteyn
17	Gerard van Grimbergen	Heusden
17	Frank van Hamsvoort	Oirschot
17	Elly de Poorter	Veghel
17	Piet van der Ree	Maarheeze
17	Ton Timmermans	Oost West en Middelbeers
18	Piet Knoester	Geldermalsen
19	Jannie Treur - de Koning	Geldrop
19	Jan Warrink	Culemborg
20	Jan van Boerdonk	Sint-Oedenrode
20	Diny Goorts	Veghel
21	Frans Bouwens	Best
21	Els Snijders	Meijel
21	Sven Verbruggen	Berkel-Enschot
22	Roy Beeby	Eindhoven
22	Jack Hendriks	Veldhoven
22	Nellie Lenssen	Oirschot
22	Ben van der Velden	Groenlo
23	Bart Lutke Schipholt	Helmond
23	Cindy Nagtzaam	Eindhoven
24	Walter Hagelaars	Best
24	Anja Posthumus	Eersel
24	Corry van de Spijker	Boxtel
25	Jolanda Sillekens	Best
25	Diny Verhoeven	Nuenen
26	Toon van den Broek	Nijmegen
26	Jan Knol	Rosmalen
26	Guillermo Martinus	Tilburg
27	Ans Jans	Boekel
27	Harold Jansen	Budel-Schoot
27	Petra van de Laar	Sint-Oedenrode
27	Marleen Ramakers	Geldrop
27	Annette Zwart	Amsterdam
28	Kees Admiraal	Eindhoven
28	Noud van Eck	Son en Breugel
28	Ad van Erve	Tilburg
28	Ciska Versmissen	Geldrop
29	Betsie Bullens	Hapert
29	Theo van Gestel	Schijndel
29	Maria Rijkers	Sint-Oedenrode
29	Janneke Sinot-Versmissen	Waalre
29	Wilhelmien Verhagen-van de Oever	Sint-Oedenrode
30	Constant Dedel	Baarn
30	Wilhelmien vd Tillaart	Sint-Oedenrode

MEI

1	Paul Jansen	Rosmalen
1	Pascal Wildenberg	Heesch
2	Jan van den Hurk	Eindhoven
3	Jan Donders	Geldrop
3	Adri van der Graaff	Breda
3	Huib Schouten	Eindhoven
3	Karel van Someren	Boxtel
3	Dennis Verwoert	Veenendaal
3	Martina de Wit - Verbakel	Veghel
4	Mieke Beekmans-v.d.Elzen	Boekel
4	Joke Bleeker	Sint-Oedenrode
5	Liduline Heetman	Eindhoven
5	José Schimmel	Eindhoven
6	Lineke den Boer	Sint-Oedenrode
6	Toon van Boxtel	Haaren
6	Ad Brouwers	Sint-Oedenrode
6	Henk Heijmans	Sint-Oedenrode
6	Tini Koolen - Cuijpers	Nederweert-Eind
7	Wil Bogers	Sint-Oedenrode
7	Els Donkers	Ospel
7	Hans Hagen	Sint-Oedenrode
7	Petra Spanjers	Liempde
7	Esther van der Velden	Veghel
8	Truus Kusters	Ysselsteyn
8	Gerard Meeuws	Someren
8	Hans Rietveld	Beek en Donk
8	Irene Zöllner	Heesch
9	Annie Beekmans	Beek en Donk
9	Jacqueline van Drongelen	Puttershoek
9	Martin Kessel	Weert
9	Adrie Rijnart	Oisterwijk
9	Hans van Roon	Eindhoven
9	Hans Spaargaren	Son en Breugel
9	Maria Verschuren	Beek en Donk
10	Rinus Ars	Eindhoven
10	Katlijn de Neeve	Sint-Oedenrode
10	Pierre Verstegen	's-Hertogenbosch
11	Friedy Machielsen-Saris	Best
11	Mieke Schrieks	's-Hertogenbosch
11	Riet Spijkerboer	Waalre
12	Faby Dekkers	Eindhoven
12	Ardi van de Pol	Sint-Oedenrode
13	Pieter Boots	Grashoek
13	Malik van Gameren	Etten-Leur
13	Ardie van Rijbroek	Schijndel
13	Elly Teeuwen	Sint-Oedenrode
14	Ria Hermes	Uden
14	Corry van Loon - van Riel	Tilburg
14	Coby Poelmans-Verhagen	Neerloon
15	Peter van Beljouw	Sint-Oedenrode
15	Henk Plasman	Best
15	Henk Rutten	Sint Hubert
15	Jan in 't Veld	's-Hertogenbosch

PASSIE

VOOR SPORT EN OUTDOOR

OOK VOOR OLAT CLUBKLEDING

Alleen voor **OLAT leden** op vertoon van OLAT-pas **10% directe kassa korting.**
(Niet in combinatie met spaarsysteem en acties).

1500m² avontuurlijk winkelplezier

- Altijd 10% met Mantenkass spaarsysteem
- Gratis parkeren voor de deur
- Persoonlijke en deskundige bediening
- Vertrouwd adres sinds 1947

ADVENTURE STORE
SPORT & OUTDOOR

bestellen 24/7
www.adventurestore.nl

WALKING - TRAVEL

SPORT - BIKING

FITNESS - RUNNING

Kastanjehoutstraat 3, Helmond 0492-523668 www.adventurestore.nl

OLAT | WWW.OLAT.NL

www.kroegske.nl

De koffie staat klaar

Het weer is volledig omgeslagen en we genieten dagelijks van een heerlijk zonnetje. Het ideale moment om er even op uit te trekken!

En mocht je nu de wandelschoenen onderbinden (of de fiets uit de schuur halen) leg dan even aan bij onze KOFFIE TO GO bar. Hier hebben wij lekkere warme en koude dranken voor onderweg, maar ook iets hartigs zoals warm appelgebak of een worstenbroodje. Zo kunnen we de innerlijke mens in deze tijd toch even verwennen.

De KOFFIE TO GO bar is gevestigd bij de ingang van de golfbaan (volg de borden)

Dinercafé 't Kroegske

Spoordonkseweg 80
5688 KE Oirschot
www.kroegske.nl

0499 - 57 36 71